

KAŽDÝ DEN DÁVÁM OBRÁZEK NA FACEBOOK

Na výstavu akademického malíře Miroslava Konráda v Komorní galerii u Schelů mě přivedl PhDr. Jaromír Schel. Když nás představoval, netušila jsem, že naše seznámení přinese hodně krásného. Obrazy MK mě nadchly tak, že jsem si hned jeden objednala. V prosincových Ledax NOVINÁCH vyšlo PF 2019, které věnoval Ledaxu. V únoru byl hostem v Kavárně Emausy, kde jsme se hodně nasmáli. V jeho vyprávění je hodně moudrosti. S MK mě pojí stejný den narození – 17. 6. Pro MK osudová čísla.

Jak vypadá Váš všední den?

Pro mě je velmi důležitá ranní sprcha. Ráno si dáme společnou snídani se Sylvou (Sylvia Smetanová je přítelkyní pana Konráda – pozn. JG). Pak si sednu k počítači a pracuji, dávám každý den obrázek na Facebook.

I o víkendu?

Ano, každý den maluji akvarely. Obvyčně, když jsem unavený z olejů, u kterých stojím a mám v ruce velkou štětku, tak si naopak sednu k akvarelu a dělám drobnosti. Akvarel uschne do druhého dne a já ho dám na Facebook.

Kde berete inspiraci?

Inspirace naskakuje sama. To jsou nápady, které se nabalují. Dnes se mi zdálo, jak jsem dokončil velký obraz. Je zajímavé, že si to pamatuji ještě ze snu. Polospánek mi navozuje takové věci, mám krásné sny, širokouhlé a barevné. A v nich je neuvěřitelné množství inspirace.

Vy máte pořád dobrou náladu.

Zaplať Pánbůh za to.

Myslíte si, že je to tím, že jste Blíženeček?

Teplý červen mě prostě motivuje. Zimu moc nemusím, držím se v teple.

Kdo Vás nebo co Vás v životě nejvíce ovlivnilo?

Řekl bych, že touha nechat za sebou nějakou výpověď. Jestli to byl Picasso nebo to byl Cézanne, nebo to byl Trnka... Trnka byl báječný člověk, já jsem mu dělal výstavu, když jsem pracoval ve výstavním ústředí v Praze. Tito

lidé na mě rozhodně měli vliv. Měl jsem rád i svého profesora Smetanu, který měl nadhled, přetvářel přírodu k obrazu svému, ukázal, kolik je možností vycucnout z přírody abstrakce a naopak kolik ubrat, protože věci jsou v obrazech abstrahované a stylizované. Ve 20. století popisnost téměř zmizela.

Kdy jste se rozhodl, že budete malířem?

Bylo mi 14 let, zhruba tak nějak.

A pamatujete si ten moment, ten impuls?

Byl červen, sobota, jel jsem si zaplavat na Bezdrev. U mostku stála paní s nějakým malířem, který jí radil, co by měla změnit. Já jsem tam seděl a pozoroval je celé odpoledne a viděl jsem najednou tu proměnu. Druhý den jsem šel, koupil jsem si tempery a řekl jsem si: „To musím zkusit,“ a začal jsem malovat. Dělal jsem si herbáře, ve škole jsem maloval, ale asi jsem nebyl fenomén. Když přišla moje maminka asi v 6. třídě za mým učitelem kreslení a ptala se, proč mám dvojku, tak jí doporučil, ať se učím počítat, že ze mě akademický malíř nebude.

Co malujete nejradší?

Ženy, děvčata. To je to nejhezčí, žena je pro nás, pro malíře, inspirací. Žena je krásná, oči jsou nejhezčí. A kytky mi zůstaly celý život.

Jakou barvu máte nejradší?

Řekl bych, že se to měnilo. Vždy jsem měl moc rád modrou, moře a barvu vody. A to, co moje matka právě říkávala, že asi přece jenom budu, protože viděla už moc obrázků od malířů, kdy voda tekla proti proudu. Že já jsem jediný, který umí namalovat vodu, která teče. Tak modrou barvu jsem vždycky miloval, mám ji pořád rád. Mám rád

oranž, červenou. Ale i kontrast k šedi. Umět namíchat krásnou teplou šed, to je senzace.

Vůbec jsem v mládí zkoušel míchat barvy navzájem, abych věděl, co z čeho vznikne. To je velká zkušenost. Dokázat namalovat krásnou modrofialovou, fialovou, vedle toho komplementární do červena vlastně zvýrazněnou barvu, která nějakým způsobem umocní tu druhou barvu vedle sebe. To je vlastně ten malířský um, který je ten nejdůležitější. ▶

(pokračování na straně 4)

Je poslední únorová neděle, venku je nezvykle teplé jarní počasí. S mou třináctiletou dcerou pracujeme na zahradě.

Dcera mi pomáhá, povídáme si, je nám spolu hezky. Nikdo by nepoznal, že jsem ji před hodinou měla chuť přetřhnout. Ta moje úžasná holčička, která mi ještě ve 2. třídě říkala, že chce být jako já, také tak vzdělaná a chytrá. Kde jsou ty doby, kdy hlta každé mé slovo. Smály jsme se stejným věcem.

Pamatuji si svou pubertu, vím tedy, že doba zbožňování jednou skončí a přijde etapa „matka-trapka“. Nerada užívám slovní spojení „bude líp“, ale v tomto případě je slušná pravděpodobnost, že tento stav opravdu nastane. Třeba až bude chtít jednou pohlídat děti.

Věřím, že co do dětí vložíme, ať již jako rodiče nebo prarodiče, se nám jednou vrátí. Jen musíme být trpěliví. Objevují se nové technologie, které mohou generace sblížovat, ale i vzdalovat. Jsou více součástí životů našich dětí a vnuků. My starší s jejich používáním někdy váháme, nejsme tak pohotoví a technicky zdatní. Učme se od sebe navzájem, naslouchejme si. Moudřími se nerodíme, ale můžeme se jimi stát v každém věku.

Pěkné jaro.

Jana Grillová

CSS EMAUSY – MÍSTO, KDE SE STÁLE NĚCO DĚJE

CSS Emausy je opravdu stále plné akcí a aktivit. Ať se jedná o pravidelné návštěvy studentů Česko-anglického gymnázia, narozeninové oslavy, Naam jógu, výtvarné a kreativní dílny... Tentokrát jsme pro vás vybrali Filmový klub. Ten lednový byl slavnostní. Naším hostem byla Lenka Ivančíková, jejíž animovaný film „První sníh“ zvítězil na našem Festivalu filmů a získal Cenu klientů Centra sociálních služeb Emausy 2018. Při této příležitosti vznikl následující rozhovor.

Z Prahy, kde nyní žijete a pracujete, je to k nám kus cesty. Jaká je ta Vaše životní?

Po ukončení studia na gymnáziu v roce 2001, v osmnácti letech, jsem odjela do Anglie. Nakonec jsem tam žila 11 let. Začínala jsem jako všichni, dostala jsem vízum jako au pair, dělala jsem různé práce pro rodiny, v kavárně... Anglie nabízela spoustu možností. Chtěla jsem dělat umění. Našla jsem plakát, kde inzerovali kurz kreslení. Řekla jsem si: „To bych chtěla zkusit.“ Neměla jsem peníze, dorazila jsem na kurz na kole, kurz probíhal v kostele. V první chvíli mě napadlo, jestli jsem tam vůbec správně, všichni byli ve věku 70+. Ale zůstala jsem. Bylo tak krásné a příjemné sedět tam a kreslit, vytrhlo mě to z dennodenních problémů. A tak to vlastně celé začalo. Učitelka v kurzu mi řekla: „Vy jste šikovná, nechtěla byste s tím něco dělat?“ Ale vzdělání bylo hrozně drahé. Na Slovensku se začalo uvažovat o vstupu do Evropské unie, což by dostupnost studia zjednodušilo. Mezitím jsem si udělala večerní kurzy sochařství a figurativní malby. Po našem vstupu do EU jsem rok studovala umění a design v Nottinghamu, to byla všeobecná příprava pro univerzitní vzdělání. Potom jsem nastoupila na univerzitu v Brightonu. Absolvovala jsem kurz konceptuálního umění a video umění. Spíše jsem se věnovala interaktivním instalacím, takže jsem většinu času trávila v galeriích. Během studia jsem objevila animaci, loutkovou animaci - a tak mě to nadchlo, že

jsem to chtěla dále rozvíjet. Uvědomila jsem si, že magisterské studium by bylo lépe udělat v animované tvorbě. Jenomže v roce 2012 vystoupalo školné do astronomických částek a nešlo uhradit z platu obyčejného člověka. Také mi již chyběla rodina. Je krásné žít venku, ale člověk je hodně sám. I když tam máte kamarády, je to jiné.

Rozhlédla jsem se, jaké možnosti nabízí školy v Evropě. Začala jsem hledat možnost, jak se dostat ze studia umění do filmu. Oslovila jsem Jana Švankmajera, četla jsem, že bude dělat nový film „Hmyz“ a že by tam možná šlo něco dělat. Nečekala jsem ani odpověď, ale odpověď skutečně za 2 měsíce přišla. Přítel mi volal, že mám doma dárek na schodech. Z práce jsem přišla v 10 večer, ten den nás však vykradli a vzali i dopis od Jana Švankmajera. Nikdy jsem se nedověděla, co mi napsal. Asi to bylo dobře, našla jsem si vlastní cestu. Na FAMU mi sdělili, že mám zajímavé práce, ale že by chtěli, abych začala od začátku. Tehdy mi bylo 30 a neměla jsem už nadšení ani prostředky jít znovu na další denní pětileté studium. Měla jsem

Zleva: Prof. G. Švejda, Ing. I. Lavická, MgA. L. Ivančíková, Mgr. M. Primaková

Klienty zaujalo vyprávění o práci na animovaných filmech

v hlavě scénáře pro krátké filmy, které jsem chtěla s pomocí odborníků zrealizovat a tuto možnost mi nabídli na FAMO v Písku. Jen jsem se musela doučit některé věci z bakalářského studia. V Písku jsem studovala 2 roky a škola byla fajn. Ještě se postprodukoval můj film. ▶

(pokračování na straně 7)

AKTIVITY V CSS DOMUS

Přinášíme vám krátkou reportáž o aktivitách v našem zařízení.

Naše Centrum se zapojilo do již 8. ročníku projektu Reminiscence, který potrvá po celý rok 2019. Se zapojenými organizacemi se budeme vzájemně navštěvovat, připravovat společně reminiscenční cvičení a organizovat tematická setkání - v lednu to bylo na téma „Putování“. Součástí projektu je putovní propagační panel s fotografiemi a vzpomínkami na minulé ročníky, který bude u nás v zařízení vystaven v měsíci březnu.

Naší pravidelnou a oblíbenou duchovní akcí je návštěva kostela, každý týden nás v Domově rovněž navštěvuje jeptiška Františka z farnosti Ostrava Zábřeh. Také Canisterapie je našimi klienty velice oblíbená, a proto se jí snažíme do našich aktivit pravidelně zařazovat. V únoru jsme se věnovali i pohybovým hrám a užívali

si radosti z pohybu. Žijeme také kulturou, část našich klientů navštívila Divadlo loutek v Ostravě, kde měla možnost zhlédnout představení Stříhali dohola Josefa Kainara. S divadelním představením nás do Domova přijely potěšit děti z MŠ U lesa a ze ZŠ a MŠ Kosmonautů, dále

u nás překrásně zahráli a zazpívali žáci Základní umělecké školy J. Valčíka. Protože nám muzika vždy zaručeně zvedne náladu a zahřeje na duši, poseděli jsme s živou hudbou nejen v chladném lednu; v únoru jsme kytaře a zpěvu věnovali dokonce celý týden. **Kateřina Krchová**

Canisterapie

Vystoupení žáků ZUŠ

AKTIVITY V DOMOVĚ PRO SENIORY VYSOKÉ MÝTO

Venku sice řádila zima a mráz, ale u nás v Domově bylo příjemně a mnohé z akcí nás pěkně zahřály u srdce.

Po oslavách Vánoc a vítání nového roku jsme měli v lednu i v únoru příležitost společně oslavit narozeniny klientů. Velmi nás těší kontakt s generací těch nejmenších, a jelikož Tříkrálové setkání s dětmi z MŠ Pod Smrkem bylo moc milé, po měsíci nás děti ze školky navštívily znovu. Návštěva mše svaté je naší pravidelnou aktivitou a pro mnohé také svátkem, a i když už někomu třeba paměť příliš neslouží, ve společných modlitbách spolehlivě funguje. V lednu jsme při besedě vzpomínali na smutné výročí Jana Palacha, naše obzory se rozšířily při přednášce Pyramidy v Evropě a besedovali jsme i o herečce Lídě Baarové. Posezení s kávou u pěkného filmu, to je naše Filmová kavárna, v únoru byla dokonce

„valentýnský“ zamilovaná. Dlouhé zimní dny jsme si krátili hraním společenských her, oblíbené je u nás Bingo, nebo mlsáním v cukrárně. Vrcholnou společenskou událostí zimy byl již tradiční ples.

Kateřina Krchová

Hraní Binga

Tradiční ples 2019

VILA MARIE PLNÁ AKTIVIT

Zveme vás do Vily Marie v Komenského ulici 199 ve Vysokém Mýtě.

V krásných prostorách historické budovy jsme se v rámci lednového S-KLUBU sešli na přednášce pana Severy, vrchního rady z Oblastního archivu, a dozvěděli se mnoho zajímavých informací o panství a historické krajině východních Čech. Hostem únorového S-KLUBU byl PhDr. Jaromír Schel, předseda zapsaného spolku Města Otakarova. Jeho poutavé vyprávění o činnosti spolku Města Otakarova, ale především o samotném Přemyslu Otakarovi II. a době, ve které žil, zaujalo všechny přítomné.

Z našich pestrých volnočasových aktivit je pečení jedno z nejoblíbenějších, pečeme nejen sladké pamlsky, ale třeba i čaj nebo „kopytka“ z bramborového těsta. Za zmínku stojí také pravidelná posezení s harmonikářem panem Svobodou, při kterých si vždy krásně zazpíváme a zatančíme.

Každou středu je ve Vile otevřen Senior point, kde nabízíme další zajímavé a zábavné akce: velmi úspěšný byl například únorový bowling ve Sportcentru ve Vysokém Mýtě. Senioři si k nám mohou přijít

pro rady a informace z nejrůznějších oblastí, dvakrát v měsíci je pro ně připravena i bezplatná právní poradna.

V rámci dalších služeb organizace Ledax u nás najdete půjčovnu zdravotnických pomůcek a ambulanci službu denního stacionáře.

Těšíme se na další společná setkání.

Pro více informací nás kontaktujte na tel. čísle: 724 009 603 nebo na e-mailu: vilamarie@ledax.cz

Kateřina Krchová

Při harmonice pana Svobody jsme i tančili

PhDr. J. Schel vypráví o Přemyslu Otakarovi II.

Bowling ve Sportcentru jsme si užili

J. Vincencová děkuje za krásné vyprávění na S-KLUBU

Vy jste vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze, kdo Vás tam ovlivnil, co Vám škola dala?

Dělal jsem v podstatě šest let zkoušky, než jsem se tam dostal. Ta škola je skvělá i proto, že člověk nemá starost o existenci, nemusí vydělávat peníze. Dostával jsem 240 Kč stipendia a hlídal jsem při tom v noci Národní galerii. Viděl jsem všechny obrazy, které tam okolo mě byly a seděl jsem třeba hodinu před Kupkou, před Derainem a před obrazy, které se tam tehdy prezentovaly. Musím říct, že mi to dalo strašně moc, měl jsem čas a kreslil jsem si kompozice, dělal jsem si studie a rešerše. Uvědomil jsem si, že musím být sám sebou, že nesmím nikoho napodobovat. Že nemohu opakovat věci, které už někde byly řečeny a že si je musím vymyslet sám.

A to je na Akademii to nejdůležitější, jsou momenty, které vás praští. Pomáhal jsem instalovat Součkovu výstavu v Mánesu. Najednou položil na stůl svoje akvarely, viděl jsem, jak do toho uměl rýpnout štětcem, tou druhou stranou, tak se mi otevřely oči, co s tím mám vlastně dělat dál. To byla malířská noblesa, co uměl Souček namalovat.

Jsou chvílky, které vás posunou dál. Učil jsem se u kamaráda Čiňana v Paříži dělat čínský akvarel, ale Souček to dělal nějakým českým způsobem. Čiňan to měl lehounké, rozevláté. České malování bylo přece jenom utažené, byly tam právě ty krásné šedi, které v čínském akvarelu nejsou.

Vy jste frankofil, u Vás v rodině Vás vedli k francouzštině?

Maminka studovala ve Francii. Na škole, kterou založil Masaryk pro české nadané studenty. Mluvila výtečně francouzsky a i anglicky. S maminkou byla v Dijonu teta Violet, ke které pravidelně ještě před válkou jezdila maminka na 2měsíční pobyt, ona zase jela na pobyt sem.

Ona mohla sem, ale byla doba, kdy my jsme nemohli ven. Nepřemýšlel jste někdy o emigraci?

Byl jsem přesvědčený, že v roce 1969, kdy jsem jel do Francie, tam zůstanu. Ale nakonec to dopadlo tak, že mi prodloužili pobyt v den, kdy se zavřely hranice, ještě o 3 měsíce. Strávil jsem tam dohromady 7 měsíců přesně. Vracel jsem se s Tondou Kročou přes Německo, kde jsme měli domluvenou brigádu, ale po prvním dni práce na stavbě jsme se vrátili domů.

Bylo mi 24 let.

V roce 1970 jsem se dostal na Akademii. Udělal jsem přijímací zkoušky a pan profesor mi povídá: „Pane Konráde, Vy máte zase špatný kádrový posudek. Já Vás nemůžu vzít normálně, dejte si odvolání.“ Tak jsem se dostal až na odvolání. Začal jsem pilně kreslit u profesora Oplta na přípravce. Stále nad námi visel Damoklův meč, že Vás mohou vyhodit. Pokud bych neměl dostatečně dobré obrazy, tak kádrový posudek by přispěl k tomu, že mě vyhodí. Došel jsem do druhého ročníku k profesoru Smetanovi, řekl: „Toho si беру, ten mě zajímá. Dělá figurální věci, jako to dělám já.“ Šel jsem do školy figurální a krajinářské malby.

Ohlídíte se do minulosti?

Ano, stále. Teď zrovna včera jsem dostal mail, kde mi pán píše, že objevil moje obrazy na mém profilu na Facebooku, mám tam obraz s Janáčkovou tematikou - Zapisník zmizelého. Připravuje prý výstavu v Náchodě na toto téma. A i dnes se k tomu vracím, nabídl jsem, že mu to mohu poslat a on odepsal, že je nadšen, má z toho velkou radost.

Spočítal byste, kolik jste za svůj život namaloval obrazů?

Radši to nebudeme počítat, každý rok jsem si připravoval 60 pláten, malých, velkých, podle toho, jaké jsem měl plátno, které jsem si koupil. Musel jsem to naklížit, našepsovat. To je takový bílý podklad, na který se teprve maluje. Nejdříve se to musí naklížit, aby se plátno vypnulo v rámu, potom se musí vzít běloba, křída, znova klíh, damarový lak a olej, udělá se taková majonéza, já do toho přidával vždy ještě 20 vajíček. Barva daleko více svítí, ten olej z těch vajíček vystoupne v té majonéze nahoru, zaschne a je to pružné. Je to živý organismus. Vejce tomu dávají tu svítivost, to chvění.

Pamatujete si na svůj první honorář?

Řekl bych to asi takhle. V Budějovicích byl dětský lékař, který se o mě staral.

Byl osobním přítelem mých rodičů. Když jsem začal malovat, tak obdivoval moje věci. Když jsem už dělal výstavy po Praze a rodiče mě silně přemlouvali, abych šel studovat pedagogickou školu, tak jsem začal večerně studovat střední výtvarnou školu, maloval jsem a chodil jsem do různých výtvarných kurzů kreslit akty a portréty. To byla velice poučná doba, kreslil jsem do noci, vlastně jsem udělal 4 000 portrétů kresbou, než jsem se dostal na akademii. Ale jedno je jisté, že tenhle dětský lékař MUDr. Minář mi poslal honorář za nějaký akvarel. Moje maminka mi pravidelně psala, abych se vrátil. Ale já učit nechtěl. A tenhle dopis, o kterém jsem se později dozvěděl, že v tom byl honorář 700 Kč, tak jsem hodil rovnou do kamen.

Co Vám dělá radost?

Když můžu někde něco darovat. To člověka hodně potěší. Když něco prodám, to mi také udělá radost.

Jak vnímáte stáří?

Vnímám ho dobře. Každý den ho vnímám ažaž (smích).

Člověk si stáří uvědomuje každý den jenom tím, že tělo má své limity - a to opotřebování je jasné, a řekl bych, že i ta mysl se nějakým způsobem

opotřebovává. Na druhé straně se snažím ty věci vnímat a chápat. A prostě, když namaluji obraz, který se tváří, že má třetí rozměr, tak bych byl prostě rád, aby to vnímali i ti druzí. Takže jsem náročný nejen k sobě, ale i k těm ostatním.

A na co se teď těšíte?

Ono je to s tím stářím... těším se, že si zas budu moct normálně zaplavat v moři. Těším se na jaro, už aby bylo a abychom mohli zase být v teple. Těším se na to, že mi začne kvést zahrada, že to Sylva všechno zvládne, protože ta se o to stará nejvíce, a já přijdu ven a řeknu: „Ježíš, to je krásný, to budu moct namalovat.“ Začnu zase malovat zahrady, protože v té zimě mě to štve, mám zase větší nápady na větší obrazy a takové ty moje mytologie, které maluju, přemýšlím o životě, na to je zima ideální.

Čtete?

Četl jsem hodně, dnes už bohužel tolik nečtu. Jsem v té fázi, kdy naopak rád píšu. V šedesáti letech jsem si vydal knížku svých veršů. Tady vidíte ten fenomén 17. 6. A 17. 6. jsem dostal i diplom jako akademický malíř.

Děkuji za rozhovor.

Jana Grillová

INFORMAČNÍ A PORADENSKÉ CENTRUM LEDAX

V loňském roce jsme pro vás otevřeli Informační a poradenské centrum v Otakarově 23 v Českých Budějovicích.

Získáte zde informace o terénních i pobytových sociálních službách, o aktivitách a dění ve městě nebo o možnostech využití volného času. S cílem zkvalitnit naše poradenské služby provozujeme **bezplatnou informační linku společnosti Ledax s telefonním číslem 800 22 10 22**, prostřednictvím které jsme vám k dispozici každý všední den od 7:30 do 15:30 hod. V rámci služeb Senior Pointu vám nabízíme možnost zařízení Senior pasu, přístup k počítači s internetem, **bezplatnou právní poradnu pro seniory**, která běží každý sudý týden ve středu od 9:00 do 12:00 hod., a mnohé další.

Beseda o prevenci respiračních onemocnění v Klubu seniorů, KC Máj

Pokud máte chuť pomáhat a věnovat část svého volného času druhým, kontaktujte Dobrovolnické centrum při Nadačním fondu A.V.A., které rovněž sídlí v Infocentru. Více informací naleznete na www.nfava.cz nebo na tel. 602 312 378.

Volnočasové aktivity pokračují i v letošním roce během pravidelných setkávání:

Klub R51 plus - koná se každé **první úterý v měsíci od 17:30 do 19:30 hod. v Riegrově 51** v Českých Budějovicích. Na zajímavý program se můžete těšit **v úterý 2. dubna, 7. května a 4. června 2019**. Vstup je zdarma.

Klub seniorů v Komunitním centru Máj - zde pro vás organizujeme program každou středu. Od 9:00 do 12:00 hod.

Beseda „Skrytá ohrožení“ v Klubu seniorů, KC Máj

nebo od 13:00 do 16:00 hod. si můžete přijít potrénovat paměť, zacvičit si, něco si vyrobit nebo besedovat na zajímavá témata. Pokud vás baví ruční práce, přijďte za námi první středu v měsíci, hledáme šikovné „pletařky“ i milovnice háčkování. Vstup je zdarma. Mimořádné akce jako výlety, vycházky, besedy či workshopy najdete v **kalendáři akcí** na našich stránkách www.ledaxsenior.cz, kontaktovat nás můžete i na tel. 702 008 287. Programy v tištěné verzi jsou vám k dispozici v Infocentru.

Na závěr bychom se chtěli omluvit za ztížené podmínky dostupnosti Infocentra v průběhu ledna a února, které byly způsobené rozsáhlou rekonstrukcí bytových prostor v domě. **Eva Hejduková**

Zpěvačka a terapeutka Ivana Rea byla hostem večera Klubu R51 plus

PROJEKT LEDAX ART SE ROZŠÍŘUJE, SENIOŘI TVOŘÍ PRO SENIORY

Propojujeme zálibu v pletení, háčkování nebo šití a radost z pomoci druhým.

V roce 2018 tvořili senioři pro Ledax ART v Klubu seniorů v KC Máj, kde se myšlenka dobročinného tvoření zrodila, klienti v Centru sociálních služeb Emausy nebo senioři v rámci aktivit Pečovatelské služby v Dačicích. A přidávají se k nim i další. Pod jejich rukama tak vznikají krásné funkční výrobky, oblíbené jsou pletené ponožky, obaly na polštáře nebo na knihy, háčkované síťovky, šité nákupní tašky nebo pletená levandulová srdíčka. Prostředky z následného prodeje těchto výrobků

investujeme zpět do seniorských aktivit. Z tržeb za rok 2018 jsme tak měli možnost podpořit aktivizační činnosti v Centru sociálních služeb Emausy částkou 15 000 Kč. Všem zúčastněným seniorům patří velký obdiv nad tím, jak krásné věci dokáží vytvořit, a obrovské poděkování za to, že svým dílem umožňují nejen sobě, ale i dalším seniorům žít aktivněji. V neposlední řadě přináší zakoupené výrobky jejich novým majitelům radost a dobrý pocit, že koupí podpořili dobrou věc.

Pokud vás projekt zaujal a máte chuť nás podpořit, ať už dílem, darováním

nepotřebného materiálu nebo nákupem výrobků, najdete nás v Ledax / Informačním a poradenském centru, na www.ledaxsenior.cz nebo na telefonním čísle 602 312 378.

Kateřina Krchová

Pokud chcete dostávat informace o našich aktivitách, napište nám na e-mail: info@ledaxsenior.cz. Více na www.ledaxsenior.cz

Ledax

Volnočasové
a poradenské aktivity

www.ledaxsenior.cz

Informační a poradenské centrum Ledax
Otakarova 23, 370 01 České Budějovice

po: 12:00 - 15:00 hod.
út - čt: 9:00 - 12:00 a 13:00 - 15:00 hod.
pá: 9:00 - 12:00 hod.

e-mail: info@ledaxsenior.cz
mobil: 800 221 022

Senior Point - Ant. Barcala 40
Komunitní centrum Máj - 2. NP
370 05 České Budějovice

Otevřeno každý pátek
od 8:00 do 11:30
a od 12:00 do 14:30 hod.

e-mail: budejovice@seniorpointy.cz
mobil: 800 221 022

POMŮCKA: ACHÉ, EON, IRA, LINHA, MEINL	ZŘÍCENINA V OKRESU CHRUDIM	ČESKÝ HEREC JOSEF ???	1. DÍL TAJENKY	ZNAČKA BULHARSKÝCH CIGARET	ZVÝŠENÝ TÓN A		INICIÁLY HERCE ZINDULKY	OBUTÍ AUT	ROZLEHLÉ POLE	INICIÁLY HERECKY MANDLOVÉ	DIV		PLOUTVO-NOŽEC	DLOUHÁ ČASOVÁ JEDNOTKA	INICIÁLY HERECKY DEVĚTÉ	NEREZAVĚJÍCÍ DRUH OCELI	NÁDOBY NA TEKUTINY
ČLOVĚK							VAZÍŠTĚ VORŮ						VÝROBCE ČINELŮ A PERKUSÍ				
NÁVŠTĚVNÍCI							POVĚDOMÁ BEZ OSTATNÍCH						KOVBOJSKÉ SLAVNOSTI PLAVIDLO Z KLAD				
PTÁK BĚZEC				INICIÁLY PĚVKYNÉ SKLOVSKÉ SARMATÉ			NÁZEV HLÁSKY N OSLOVENÍ PŘI VYKÁNÍ			NÁSTROJ ZVONIKA NESPAT					INIC. HRUŠIŇSKÉHO ČESKÝ SBORMISTR		
KOPCE ZASTAR.					ZKR. UMĚL. VYS. ŠKOLY ZNAČKA VYSAVAČŮ				PŘÍPÍNAČÍ ŠPERK VOJENSKÝ ÚTOK					ZNAMENÍ ZVĚROKRUHU BRÁNA			
	ULICE ZKR.	HLENY RYCHLOST						ÚSPĚCH STAROGERMÁNSKÝ ZNAK					PŘEDSTAVA TANCOVAT HOVOR.				
ZHOTOVITI NA STAVU							ČÁST MALÝCH ÚST ZÁSTUPY LIDÍ						OSTEN BEČET			LITOVAT	VEGETAČNÍ PÁSMO
JMÉNO ZPĚVÁČKY MACHÁLKOVÉ						DVOJZPĚV CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO				NĚM. HUDEB. SKLADATEL BODNÁ ZBRAN							
	ŘÍMSKÝCH 1501 POVZDECH				AMERICKÁ FARMA INSTINKTY					OPĚTOVNÝ START NÁKUPČÍ							
TÝKAJÍCÍ SE PRIMÁTŮ				HOŘKÉ NÁPOJE KONČETINY NÁŘEČ.					NÁPOJE Z MLEKA NIMROD							ZEVNITŘ 2. DÍL TAJENKY	
ČÁSTI POSTROJŮ								PUKAT POLOŽKA V UČETNÍ KNIZE						PULZ JMÉNO HERECKY MEDŘICKÉ			
	VNADNÁ ČÁST ŽENSKÉHO TĚLA	DLOUHÁ CHVÍLE OZD. KOŇ. POSTROJE					DOKONČIT PÍTÍ ČESKÝ BASNIK						POTOMCI PŘEDMĚT UCTIVÁNÍ				
VSTUPY						RUČNÍ ZVEDÁK ZŘÍCENÍ DULNICH STĚN							OTÁZKA NA MÍSTO TVOŘIT TEXT			PROVINILEC	ÚTOKY
DOLNÍ KONČETINY					ZOBAN MALÉ VESNICE						ŘEKA V MOR. KRASU PRACOVNÍK NA POLI						
BOLEST ANGLICKY				GEOMETRICKÉ TĚLESO DŮVĚRIVEC						OCHUTIT CUKREM CIHLÁŘSKÁ HLINA							
TUŠIT									PŘIJÍMAT POTRAVU PRO ZVĚR DÝM					TAMTA PIGMENTOVÁ SKVRNA			
OBYVATEL ČÁSTI FRANCIE								PROKLÍNAT ŘÍDCE PLAVIDLA						MALÝ HAFAN HUDEBNÍ ZNAČKA			
	HVÍZDÁNÍ	KOVOVÝ PRVEK (NI) TÝKAJÍCÍ SE ČÁST. OBLIČ.					VÝROBEK NA SVÍCENÍ POBYVÁNÍ							ŠÍČÍ POTŘEBY SOUČÁST KARATE			
VĚHLASY						PUTOVÁNÍ MĚSTSKÉ INFORMAČNÍ CENT. ZKR.					OTÁZKA 2. PÁDU FRANC. SPISOVATEL					KOSATEC	OTEC NÁŘEČNĚ
POVOLENÍ K VJÉZDU MN. Č.					AZUR NADÁVATI												
LED ANGLICKY				PŘÍJEMNĚ NABUBŘELÁ ŘEČ					ŘECKÉ PÍSM. HOSPODÁŘSKÉ STAVENÍ					DAVIDŮV HRDINA SKOLIT			
CHEM. ZN. ČINU		PODNOŠY PROSIT						BRYLE HOVOR. VÝKVĚT						ZÁŘE SPZ KLAJDA			
TÍSINIT					AKVARIJNÍ RYBKA INIC. PĚVCE HAKENA								HLODAVEC OZNAČENÍ RÝHOU				
	RIVAL	ČÁST OPERY AMERIKA				POLOŽIT ANGLICKY VAZAL							POROST NA HLAVĚ ČISTIČÍ PROSTŘEDEK			NAROZEN ZKR.	DRUH PAPOUŠKA
DĚLITELNÁ DVĚMA					TĚLOCVIČNÝ PRVEK STARĚ ČES. ZÁJMENO					STÁT USA SEVERO-VÝCHOD ZKR.							
SKUPINA OBYDLÍ							PÍSEMNÁ OSVĚDČENÍ							DRĚVĚJŠÍ AVIVÁŽNÍ PROSTŘEDEK			
SUROVEC														BUVOLEC			

Cítat Publilia Syra: „znění v tajence“ Správné znění pošlete na adresu: **Ledax o.p.s., Riegrova 1756/51, 370 01 České Budějovice.** Obálku či korespondenční lístek prosím označte heslem „Ledax NOVINY“ a k Vaší adrese připojte i telefonní číslo. Správné odpovědi budou slosovány a výherce obdrží **dárkový koš v hodnotě 500 Kč.** Uzávěrka soutěže je 10. 5. 2019.

Tajenkou křížovky z minulého čísla bylo africké přísloví: ***Nevracej se ke starým napajedlům jenom pro vodu, čekají tam na tebe přátelé a sny.***

Výhercem se stal pan Jan Zeman z Týna nad Vltavou. Výhru dárkového koše předala vedoucí střediska Pečovatelské služby Ledax v Týně nad Vltavou paní Naděžda Podhorcová.

Za Ledax gratulujeme.

		9	2		3			
5	1		9			6		
		3					8	
	3							2
		6	3		2	9		
1							7	
	7					4		
		4			6		3	8
			8		7	2		

CSS EMAUSY – ROZHOVOR S LENKOU IVANČÍKOVOU (pokračování ze strany 2)

Postprodukcí dělali studenti z nižších ročníků a já jsem tam musela zůstat, abych je vedla. V podstatě se můj pobyt v Písku prodloužil na 3 roky.

Co Vám dala?

Zázemí, zkušenosti, kontakty a prostor k realizaci.

A jak se přihodilo to, že jste zůstala v Praze?

To je také vtipný příběh. Skončila jsem studia v Písku, dodělala jsem film První sníh. Ocitla jsem se v situaci, kdy jsem všechny svoje peníze dala do filmu, do vzdělání, rozešla jsem se s partnerem, hledala jsem si novou práci. Ale tu si nenajdete ze dne na den. Po 15 letech jsem se vydala k rodičům na Slovensko, odkud jsem svůj film distribuovala. Zotavila jsem se ze vztahu i z filmu. Právě, když jsem stěhovala dodávku se svými věcmi z Písku na Slovensko, telefonoval mi Michal Podhradský z Animation People - jednoho z nejstarších studií, které vzniklo těsně po rozpadu Krátkého filmu Praha někdy začátkem 90. let, že viděl První sníh a potřeboval by pomoc na reklamě. Byla jsem v dodávce, zrovna jsme projížděli okolo Jihlavy, odpověděla jsem, že ano, a kdy? Michal: „Zítra v 10.“ Já: „Teď je to takové nešikovné.“ Michal: „Chceš nebo nechceš?“ Já: „Chci“. A tak jsem jela těch 400 km na Slovensko, tam jsem mámě vyházela všechny krabice a odjela zpět směr Praha. Druhý den jsem šla do studia, kde jsem zjistila, že došlo k nedorozumění. Oni potřebovali pomoc na 2 hodiny. Neznali to pozadí, já vybuchla, že prostě na 2 hodiny ne, myslala jsem si, že jde o seriózní práci. No a pak jsem si řekla: „Nebud' hloupá, udělej to,

aspoň s nimi navážeš kontakt.“ Jednalo se o americkou zakázku, bylo výhodou, že mluvím anglicky, takže jsem dělala asistenci na place, překládala jsem českému týmu. Tak jsme navázali první kontakt a od té doby pracuji na každé zakázce. Nyní jsou producenti mého celovečerního filmu. Krabice ležely na Slovensku dalších šest měsíců, protože přišla další zakázka a další a já se nemohla dostat domů. To bylo úplně úžasný, ale máma byla z těch mých krabic úplně na nervy.

Jaké nejvyšší mety můžete dosáhnout ve své profesi?

Pro mě osobně je obrovský úspěch jenom to, že mohu dělat vlastní věci. A zatím mi do toho až tolik nikdo nemluví. Nejde ani o to, zda bych dosáhla na nějakou cenu nebo mezinárodního úspěchu. Úspěch je důležitý, protože reflektuje to, co děláte, a potřebujete odezvu od lidí. Ale nikdy mě nebavilo pracovat pro druhé. Takže pro mě je tou největší metou prostě dělat si to své. A tomu já říkám umění. Prostě dělat, co vlastně cítím a vzbuzovat emoce v lidech tvorbou. Ať je to film, malba nebo socha. Já jsem od umění úplně neodbočila.

Jaký film Vás baví, zajímá, u čeho odpočíváte?

Baví mě silně příběhy. Samozřejmě i forma je důležitá. Baví mě příběh, který mě zasáhne a nad kterým musím přemýšlet.

Jaké malíře máte ráda?

Měla jsem hodně ráda surrealismus. Miluji Hieronyma Bosche, Salvatora Dalího. V poslední době mě nejvíce zaujal

Rus arménského původu Ivan Ajvazovskij, známý především svými malbami moře. Před smrtí udělal poslední obraz, kde byla jenom vlna.

Jaký věk považujete za stáří?

Mění se mi to. Jak stárnu, tak se mi hranice stáří posouvá. Měl na mě vliv i pobyt v Anglii. Kdybyste tam šedesátiletému nebo sedmdesátiletému člověku řekli, že je starý, tak se urazí. Já bych chtěla, co nejvíce to půjde, být aktivní a pracovat na svých věcech a s kreativními lidmi, klidně i do 150.

Je ve Vaší branži přístupováno jinak k ženám než k mužům?

Ve východní a střední Evropě je to více cítit než v té západní. Myslím si, že je to možná všude, ale tam to je vysloveně tabu. Je to trapné. V kinematografii vám tolik nevěří, že to zvládnete. Chápu, je to náročné, vyžaduje to spoustu času, musíte mít okolo sebe ty správné lidi. Myslím si, že když ženská válí, tak to mužům hodně nabourává ego. A proto nás mají potřebu někteří trochu stírat. Lidské ego celkově je nebezpečná věc. Nemyslím si, že muži jsou lepší než ženy. Ženy si chtějí dokazovat určité věci, to také považují za zbytečné. Preferuji mužský kolektiv. Kariéru tak nevnímám, potřebuji se nějak realizovat, vůbec nevím, co je nuda, chtěla bych, aby měl den 100 hodin, mě baví tolik věcí. Umím se zabavit i u vaření.

Jaké máte koníčky?

Miluji vodu. Je to jediná věc, co mě umí zkrátit.

V jakém znamení jste rozená?

Beran, ohnivě, březen.

Děkuji za rozhovor.

Jana Grillová

LEDAX V NOVÉM

V Otakarově ulici 23 nabízíme nejen služby Informačního a poradenského centra. Pečovatelská služba Ledax, středisko České Budějovice, otevřela na stejné adrese novou kancelář.

V DPS Dačice mají sociální pracovníce Ledaxu také zrekonstruovanou kancelář. Vidět ji můžete na pravé fotografii.

OHLÉDNUTÍ ZA PROJEKTEM JEŽIŠKOVÝCH VNOUČAT

Krátkou připomínkou bychom se ještě chtěli vrátit k projektu Ježíškových vnučat, do kterého se zapojila nejen pobytová zařízení, ale i Pečovatelská služba Ledaxu. Osobní předávání dárků byla vesměs moc milá a emotivní, došlo i k navázání bližších kontaktů a další společné komunikaci mezi obdarovanými seniory a jejich dárči.

Obdarované uživatelky Pečovatelské služby Ledax v Dačicích

Vysněný notebook pro paní Věru - uživatelku Pečovatelské služby Ledax v J. Hradci

OSLAVA NAROZENIN V DPS V JINDŘICHOVĚ HRADCI

Oslava narozenin paní Vlasty byla velkolepá a udělala mnoho radosti jak oslavenkyni, tak všem zúčastněným. K výborné náladě přispěla i harmonika zkušeného harmonikáře pana Hávy. Celá akce proběhla ve velice milém duchu a spojila celý Dům s pečovatelskou službou. Uživatelé se již těší na další společnou akci.

Za Pečovatelskou službu Ledax, středisko Jindřichův Hradec Eva Loskotová

„TY SE MNOU, JÁ S TEBOU“ V DAČICÍCH

V letošním roce jsme opět navázali na spolupráci s MŠ Bratrská v rámci projektu „Ty se mnou, já s Tebou“. Tentokrát si pro nás děti připravily společenské hry. Společně jsme si zahráli pexeso, „Člověče, nezlob se“, žolíka, chytali jsme rybičky a poznávali barvy podle hodu kostkou. Čtvrteční dopoledne proběhlo v přátelském duchu a radosti z výher.

Děkujeme a těšíme se na další setkání.

Za Pečovatelskou službu Ledax, středisko Dačice Marie Cimbůrková - vedoucí střediska a Eliška Mandátová, DiS. - sociální pracovníce

Dostaly se k vám Ledax NOVINY náhodou? Máte zájem o jejich pravidelné zaslání?

Pokud ano, zašlete e-mail na adresu: info@ledax.cz anebo zavolejte na 800 22 10 22.

Ledax NOVINY
ke stažení

Ledax NOVINY - Bulletin společnosti Ledax o.p.s. (Občasník – ročník IX). MK ČR E 19452.

Vydavatel a redakce: Ledax o.p.s., Riegrova 51, 370 01 České Budějovice

Vedoucí redaktor: Jana Grillová (JG), redaktorka: Kateřina Krchová (KKr)

Foto: Petr Lundák, Fotoface, archiv Ledax

Grafické zpracování: Daniel Kyncl

Jazykové korektury: Veronika Mrázová

Tisk: Tiskárna PROTISK, České Budějovice

Ledax

Společnost Ledax o.p.s. je
součástí skupiny DfK Group.